

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 125. Tumultus in Polonia ob hæresin suscitati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

§. CXXV.

Sæcul. XVI.

A.C. 1552.

Tumultus in Polonia ob hæresin suscitati.

Pariter Lutheri hæresis in Polonia plurimum invalescebat, passimque Sacerdotes sacrilega inibant connubia, plebs vero sub duplici specie Synaxin sumebat, adeo, ut in comitiis Petricoviensibus nonnulli Proceres hosce duos articulos edito decreto stabiliri postularent. Verum Poloniæ Rex, cum regnum suum ab hæreticis tam misere dilcindi deploraret, nullum non movit lapidem, ut ejusmodi novitates reprimeret, atque ea, quæ in Concilio Tridentino tunc nondum interrupto definita erant, servari juberet. Ipse etiam summus Pontifex Regem vehementer hortabatur, ut ad sedandos hosce tumultus omnes vires suas, auctoritatemque impenderet. Eam in rem Papa die vigesima octava Januarii unum diploma ad Regem, alterum vero ad Episcopum Cracoviensem, & tertium ad Regni Ordines Petricoviæ congregatos transmissit. Attamen hæresis altiores ibidem radices potissimum eo ex capite egerat, quod inter Episcopos, ac Proceres altercatio fuisset exorta, cujus occasionem dabat quidam Kioviensis Canonicus nomine Stanislaus, qui ob incæ-

*Raynald.
hoc ann. n. 53.
Neugebau.
lib. 8.
Flor. Ræm.
de Orig. hæ-
res. l. 4. c. 8.
9. & 10.*

G g 3

stas

Sæcul. XVI
A.C. 1552.

stas nuptias a suo Episcopo Sacris interdicitus fuerat, quamvis alias a fide Catholica minime defecisset: cum autem insuper alii Nobiles de hæresi accusarentur, Proceres sese ab Episcopali jurisdictione eximere moliebantur, causati, quod exclusis Episcopis hæresis cognitio soli Regi competeret: (*) porro cum Rex in favorem Præsulum sententiam in pleno Senatu pronuntiasset, hinc Proceres tam insano furore agitari cœperant, ut ab illo temporis momento Ecclesiasticos divexare non desisterent, unde factum, ut Episcopis mandata Regis exequi præpeditis, hæresis hujus dissensionis beneficio sese latius

(*) En! qua ratione hæresi plana sternatur via, quoties potestatis Ecclesiasticæ jura Viris profanis adjudicantur ab iis, qui, ut Principibus placeant, sacra profanis miscere non erubescunt. Ejusmodi vero adulatoribus Sigismundus II. Poloniæ Rex aures præbere renuit, hinc quondam a Regni Ordinibus, ac Senatoribus comitia Warsoviæ celebrantibus, ut de religionis negotio cognosceret, rogatus, non minus pie, quam prudenter respondit: Rex ego sum, non Pastor Ecclesiæ, tantumque abest, ut meum his de rebus velim imponere judicium, ut etiam Præsulum Ecclesiæ judicio me submittere paratus sim.

tius diffunderet, ac nonnisi veritatis, ac charitatis dispendio sese stabiliret.

Sæcul. XVI.
C.A. 1552.

§. CXXXVI.

Joachimi Westphali liber adversus Sacramentarios.

Ceterum in Germania novæ hæresis Sectatores non minus inter se, quam cum Catholicis dissensere, litis occasionem præbentibus Osiandro, Stancaro, aliisque Sacramentariis, adversus quos Joachimus Westphalus Hamburgensis Præco Lutheri secta infectus calamum strinxit; nam hoc anno millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo edidit librum latino sermone conscriptum, in quo omnes confusas, atque inter se pugnantes opiniones circa Cænam Domini ex Sacramentariorum libris decerptas collegit, eorumque blasphemias, & errores, *ut potius Magistratus sceptrò, quam stylo refutentur*, dignos esse ostendit, ac præcipue impugnavit Calvinum, eoquod ille, ut inquiebat, se cum Tigurinis circa Cænam sentire simularet. Hoc Joachimi libro rursus contra Sacramentarios belli flammæ accendebantur, quæ a Lutheri obitu vix non extinctæ videbantur: Ut vero penitus hujus dissensionis origo inspiciatur, jam alibi dicta omnino in memoriam revocanda

Raynald. l.c.
n. 56.
Surius ad hunc ann.

